UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiu Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Pelusiensi Monasterio. 150.

urn:nbn:de:hbz:466:1-71898

Visual Library

ἀδίκων ἐπηρείας, τὰς τῶν χηρῶν δυσπραγίας, τὰς τῶν ὀρφανῶν ἀπορίας, τὰς τοῦ θυσιαστηρίου ὑπονοίας, τὰς τῶν διακονούντων καχεξίας, τὰς τῶν νέων κακοπραγίας, τὰς τῶν παλαιῶν κακοβουλίας, καὶ ὅλον εἶναι ὀφθαλμὸν πάντα ὁρῶντα, καὶ μηδὲν παρορῶντα. ὧν εἴπη ἀμεληθείη, οὐκ αὐτὸς μόνος παιδεύεται, ἀλλὰ καὶ πᾶσα πολλάκις σὺν ἐκείνῳ ἡ ἐκκλησία. ὁ μὲν ἐφ' οἷς τοιοῦτος ὢν θεῷ ἱερατεύειν ἠνέχετο, (ἐχθεῖ.) καὶ πρᾶγμα τοσοῦτο ἢ ἄκων ἐδέξατο, ἢ μανεὶς ἐξωνήσατο. οἱ δὲ, ὅτι τοιούτῳ ἱερωσύνην ἀναξίως ἐπέδωκαν.

mitates, pupillorum egeſtates, altaris ſuſpiciones, Diaconorum morbos, iuuenum flagitia, ſenum mala conſilia, ſpeculari oportet, atque omni ex parte oculum eſſe, omnia proſpicientem, nec quicquam negligentem. Quorum ſi quid per incuriam prætermittatur, non ipſe ſolus plectitur, ſed etiam cum eo vniuerſa perſæpe eccleſia: ipſe nimirum, quòd cùm huiuſmodi moribus eſſet, diuini ſacerdotis munus obire minimè dubitauit, tantúmque negotium aut ſponte ſuſcepit, aut furore atque amentia percitus emit: hæc autem, quòd huiuſmodi viro ſacerdotium indignè mandauit.

Μοναστηρίῳ τοῦ πηλουσίου. ρν.

Ὥσπερ ἐκ τῶν λόγων αἱ τῆς καρδίας κινήσεις γνωρίζονται, οὕτως ἐκ τοῦ προεστῶτος ἡ τοῦ οἴκου δηλοῦται κατάστασις· ἐπεὶ οὖν τινὲς ἐντυχόντες μοι ἀπήγγειλαν μέσης καὶ αἰθρίας ἡμέρας καύσωνι καὶ δίψῃ κρατούμενοι, ὑπὸ τὴν προσκήνιον καταπεφευγέναι σκιὰν, καὶ κυνὶ μᾶλλον ἢ λύκῳ μισανθρώπῳ ἐμπεπτωκέναι, τῷ παρ' ὑμῶν τὴν φιλοξενίαν πεπιστευμένῳ, ὃς αὐτοὺς ἤλαυνε παίων συντόνως· εἰ δὲ λαθόντες τινὲς ἐξένισαν ἀγγέλους, ὑμεῖς οὐ λαθόντες, ἀλλὰ γινώσκοντες διώκετε ἀγγέλους.

Peluſienſi Monaſterio. 150.

Quemadmodum pectoris motus ex verbis cognoſcuntur: eodem modo quiſnam domus ſtatus ſit, ex Antiſtite conſtat. Cur hoc dicam, audite. Quidam ad me adeuntes, hoc mihi narrarunt, ſe hora meridiana æſtu ac ſiti correptos ad veſtibuli domus veſtræ vmbram confugiſſe, atque in canē potius ac crudelem lupum, quàm in hominem incidiſſe, hoc eſt in eum cui hoſpitalitatis munus à vobis commiſſum eſt: vt qui eos vehementer cædēdo abegerit. Ita, cùm inſcientes quidam hoſpitio angelos acceperint, vos, non incognitos, ſed cognitos angelos expellitis. *Hebr.* 13.

Εὐσεβίῳ ἐπισκόπῳ. ρνα.

Ὁ τοῦ θεοῦ ἱερεὺς, ἐπειδὴ ἐγγίζει θεῷ κατὰ τὰ πολυόμματα ζῶα, ὅλος εἶναι ὀφθαλμὸς ὀφείλει κατ' ἐκεῖνα μηδὲν ἀγνοῶν, ἀλλὰ πάντα ὁρῶν. ἐπεὶ οὖν ἀγνοεῖς, μάνθανε πρᾳοτικῶς, καὶ μὴ περιπηλάκιζε τὴν πολύφωτον ἱερωσύνην, ἣν ἐνυβρίζεις, καὶ ῥαθυμίᾳ καὶ ἐμπορείᾳ πάντας περιπεπτωκώς.

Euſebio Epiſcopo. 151.

Dei Sacerdos, quoniam ad Deum appropinquat, animalium illorum multis oculis præditorum in morem, omni ex parte oculus eſſe debet, eorum inſtar nihil neſciens. Quoniam igitur inſcitia laboras, leniter diſce, nec clariſſimum Sacerdotiū infama: quod contumelia afficis, vt qui inertia & nundinatione omnes prodideris. *Ezechiel.* 1. & 10. *Sacerdos prorſus oculus eſſe debet.*

Συμμάχῳ. ρνβ.

Ἐρωτᾷς τὴν περὶ τὸν θεσπέσιον Ἰωάννην τραγῳδίαν· ἀλλὰ φράσαι ταύτην

Symmacho. 152.

Petis à me vt diuini viri Ioannis tragœdiam tibi exponam. At eam explicare ne- *Ioannem Chryſoſt. intelligit.*